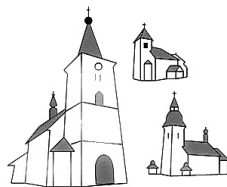

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

červen 2018

JE SUCHO

„Je sucho“, slýcháme tento rok z úst sousedů, známých, meteorologů. Je sucho, málo prší, dochází voda ve studních. Nedostatek životodárné tekutiny nás nutí přemýšlet jinak.

Izraelci zažili hodně sucha v poušti při svém dlouhém putování do zaslíbené země. Mnohokrát padali vysílení bez vody a reptali na Hospodina a Mojžíše, co to na ně

dopustili. Mojžíš předal tuto výčitku Nejvyššímu a On odpověděl vodou ze skály. A všichni se napojili.

Velké sucho zažila Palestina za krále Achaba (1 Král 17 a n.). Zastavení dešťů byl Boží trest za hříchy lidu a hříchy krále. Tři a půl roku nepršelo. Velký hlad soužil celý národ. Doba sucha tehdy vyvrcholila duchovním soubojem na hoře Karmel mezi čtyři sta padesáti Baalovými proroky proti samotnému Elijášovi, Božímu proroku. Vítězství Hospodina, když seslal oheň z nebe jako odpověď na modlitbu, bylo završeno velkou průtrží mračen.

Sucho budeme pravděpodobně potkávat celé letošní léto. Můžeme skuhrat jako Izraelci, nebo prosit Boha o pomoc. Můžeme a musíme přemýšlet, jak hospodařit s vodou. Můžeme na svou kůži zažít trochu pouště a přemýšlení o životě.

Nakonec je letošní sucho příležitost vnímat Boží působení jako vodu, kterou nám může dát jen On: (Iz 44,3) „Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou.“

Bratři a sestry, milí farníci, přeji Vám za nás kněze krásné léto, odpočinek a načerpání nových sil, a sucho ať vás neuemoří – to raději jeďte k moři. ☺

P. Ondřej Matula

POUŤ NA CHLUMEK

8. května jsme slavili svátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí. Pouti na Chlumek u Luže se účastnili farníci ze Skutče, Předhradí a Rané, společně s otcem Janem Linhartem a otcem Ondřejem Matulou.

Skupinka farníků ze Skutče a Předhradí si zvolila trasu přes Zbožnov a Janovičky, velká část cesty vedla lesem, což jsme s povděkem přivítali. Ve skupince panovala mezi dospělými přátelská atmosféra, také děti byly spokojené a radostné.

U kostela v Janovičkách jsme se občerstvili a odpočinuli si, v kostele jsme obdivovali

prostou a přitom krásnou výzdobu, také jsme přijali požehnání od otce Jana na další cestu.

Společně jsme došli k Paletínské kapli, kde jsme se brzy přivítali se skupinkou farníků z Rané. Následovala pouť ke Chlumku, provázena modlitbou posvátného růžence. Každý z nás měl možnost se vnitřně ztišit a předat své prosby Panně Marii, naší přímiluvkyni.

Mše svatá začínala ve 14 hodin v překrásném prostředí kostela na Chlumku. Otec Ondřej Matula nás oslovil svojí promluvou, která se týkala myšlenek Dona Bosca, světce žijícího v 19. století v Itálii. Myšlenka plnit si své povinnosti v práci i doma, radovat se ze života a každý den udělat dobrý skutek nás naplnila pokojem. Zřejmě si většina z nás uvědomila pravdivost těchto zásad a možná nám bylo útěchou, že jsou pro nás uskutečnitelné.

Po skončení mše svaté jsme se rozloučili a odjžděli domů autobusem nebo vlastní dopravou.

Budeme rádi vzpomínat na společně prožité chvíle.

Marta Netolická

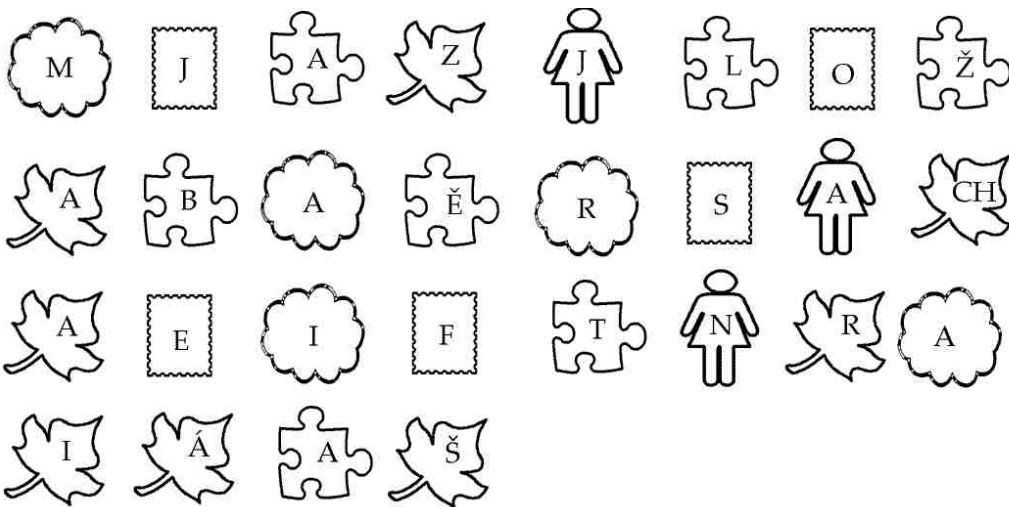
DĚTSKÉ OKÉNKO

Milé děti,
v životě často zažíváme události, o kterých nadšeně vyprávíme mnoha dalším lidem. Spoustu takových událostí můžeme zažít právě o nastávajících prázdninách. Něco podobného se stávalo v době, kdy začal působit Pán Ježíš mezi lidmi. Jeho učení i zá-
raky byly tak ohromné, že každý, kdo se s ním setkal, musel o něm vyprávět dalším a dalším lidem. Takovýmto obrovským novinám říkáme EVANGELIUM neboli RA-
DOSTNÁ ZVĚST. V Bibli se jako evangelium označují knihy, které vyprávějí přede-
vším o Ježíšově narození, působení, smrti a zmrtvýchvstání, ale i o událostech v jeho
rodině.

Vylušti jména jeho nejznámějších příbuzných, o nichž čteme v evangeliích.
Přečti postupně písmenka od stejného tvaru.

E. Bártová

_____ a _____

_____ a _____

a jejich syn _____ .

FARNÍ POUŤ NA VELEHRAD, DO BUCHLOVIC A STARÉHO MĚSTA

V sobotu 5. 5. 2018 v 6 hodin jsme odjžděli autobusem z náměstí ve Skutči. Na Předhradí přistoupili další účastníci pouti, takže nás celkem jelo asi 45 lidí. Poté už naše cesta pokračovala směrem na Poličku, Olomouc a Přerov k Velehradu, který byl prvním cílem našeho putování. Počasí bylo krásné letní po celý den, možná až moc, protože horko bylo chvílemi úmorné, zvláště cestou v autobuse, na Moravě už foukal vítr.

Na Velehrad jsme dorazili po menším bloudění kvůli objíždkám u Napajedel a přes Uherské Hradiště na poslední chvíli, ale pořád ještě včas na naši zamluvenou mši sv. v 10 hodin. Před mší sv. ještě část

z nás „maturovala“ na samoobslužných veřejných toaletách, kde nás potrápil automat na drobné mince a jeho vzdálenost od příliš rychlých turniketů;-) Nicméně mši sv. jsme snad zvládli v plném počtu a ještě se k nám připojili Markovi, kteří cestovali po vlastní ose a paní Horáčková, která dočasně změnila své bydliště.

Bohoslužbu hudebně doprovodili Bártovi, zpěvem se snažili přispět všichni a kancionály z Předhradí vzal „na výlet“ Vítá P.;-) Kázání si s odstupem času už příliš nepamatuji, takže se omlouvám za možné zkreslení – utkvěla mi v paměti „hesla“ jako cestování, elektrické obvody a milost; a pointa z toho: všechno souvisí se vším, Boží záměry nám někdy nedávají smysl, ale až všechny události uvidíme s odstupem času a v souvislostech, tak to do sebe zapadne jako puzzle (někdy už tady, na věčnosti určitě) a můžeme/budeme z toho mít radost.

Po mši sv. byl rozhod, který bylo možné využít např. na prohlídku baziliky (kaple Panny Marie Matky jednoty křesťanů, sarkofág kardinála Špidlíka, sarkofág arcibiskupa Stojana), jejího podzemí, nedalekého skanzenu v Modré, nákupu v obchodu

s devocionáliemi (sv. obrázky, růžence, křesťanská literatura, lázeňské oplatky...), případně úplně jinak.

Druhým cílem naší cesty byl zámek v nedalekých Buchlovicích. Kolem zámku se rozkládá rozlehlý park se sochařskou výzdobou a fontánami, z nichž většina byla bez vody (možná z důvodu nějakých oprav, anebo kvůli letošnímu suchu, protože i v místním potoce teklo velmi málo vody). Absolvovali jsme klasickou zámeckou prohlídku v papučích (na zdejších podlahách papuče špatně kloužou, už to není, co to bývalo dřív;-) Interiéry, kromě obvyklého zámeckého nábytku, byly krásné vyzdobeny vázami s většinou živými květinami. Jedním ze zajímavých faktů byl ten, že majitel zámku hrabě Petřvaldský tento objekt věnoval jako dar své manželce, což některé přítomné manželky inspirovalo k určitým dotazům na manžely;-)

Třetím cílem cesty byl nový kostel ve Starém Městě u Uherského Hradiště. Kostel je zasvěcen Svatému Duchu, stejně jako královéhradecká katedrála. Jedná se o moderní budovu z betonu a skla s půdorysem rotundy, jako odkazem na Velkou Moravu. Kostel má

dvě věže (sv. Cyrila a Metoděje) s prosklenými vrcholky, jedna z nich slouží i jako vyhlídkové místo (asi 43 m). Po vystoupení „nekonečného“ (přes 200) počtu schodů se nám díky jasnému počasí otevřel velkolepý výhled po okolí, i na právě probíhající motocyklový závod Slováký okruh, který nešlo přeslechnout;-) O historii i plánované budoucnosti kostela nám se zápalem povyprávěl místní pan farář P. Miroslav Suchomel. Kostel už je sice v provozu, ale provizorním a stále je na jeho budování „práce jako na kostele“, vždyť jeho stavba trvá již 16 let a úsilí místních lidí o stavbu nového kostela trvá dokonce přes 100 let.

Na závěr prohlídky kostela jsme všichni vytvořili kolem oltáře kruh, společně jsme se pomodlili a dostali požehnání, celá tato pobožnost působila v prostoru kruhového vzdušného kostela plného světla přímo mysticky...

Posledním cílem naší cesty byla už cesta domů. Jeli jsme pro změnu „jižní trasou“, ale i zde jsme museli přes menší objíždku u Slavkova u Brna, ovšem měli jsme již natrénováno, takže další cesta přes Brno, Žďár nad Sázavou a Svatku byla plynulá. Protože se jednalo o pouť, tak v autobuse došlo i na modlitbu růžence. Také jsme všichni dostali svatý obrázek z pouti;-) Na slíbenou pohádku na dobrou noc už nevyšel čas, tak třeba někdy příště;-) Do Skutče na náměstí jsme přijeli zhruba ve 20.30 hodin.

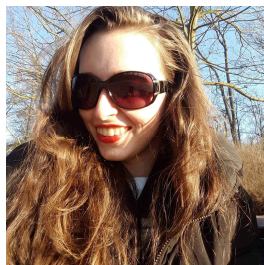
Na závěr se sluší poděkovat: Pánu Bohu, P. Janu Linhartovi, panu řidiči Bortelovi a vůbec vám všem účastníkům zájezdu, kteří jsme vytvořili dobré společenství.

Jitka Burešová

ROZHOVOR S KATEŘINOU ZELENKOVOU

Kateřina Zelenková, jako jediná oslovená, ihned přijala k naší radosti účast v kulturním programu Noci kostelů ve Skutči 2018. I přes svůj nabitý pracovní kalendář nás potěšila svým zpěvem, na varhany ji doprovodil Pavel Novotný.

Stejně ochotná byla i v případě rozhovoru:

Co a kde studuješ, nebo jsi už po studiích? Čemu se pracovně věnuješ?

Loni jsem dostudovala Pražskou konzervatoř, kde jsem ukončila šestileté studium operního zpěvu ve třídě prof. Jitky Soběhartové. Ve stejném roce jsem ukončila také magisterské studium oboru Management v kultuře na Masarykově univerzitě v Brně.

Nyní mne zaměstnávají činnosti, které jsem na obou školách studovala, tedy zpěv i kulturní management. Pracuji jako manažerka swingového Orchestru Ježkovy stopy, který se věnuje výhradně českému swingu 30. a 40. let. Od ledna působím také jako manažerka Kühnova smíšeného sboru, kde zároveň zpívám. Pravidelně také jako zpěvačka spolupracuji s Pražským filharmonickým sborem. Dále také často zpívám se souborem Vox humana, který se věnuje barokní hudbě.

Jaký žánr máš na zpívání nejradši a v jakém prostředí nejraději zpíváš? Třeba i kvůli akustice...

Žánrově se věnuji především klasickému zpěvu, ale i v něm je mnoho rozdílů. V obou zmíněných sborech se dostávám k mnoha odvětvím hudby, od staré renesanční a barokní hudby, přes operu, hudbu duchovní až třeba k jazzu nebo filmové hudbě. Je také rozdíl, když se koncertuje naživo nebo se hudba natáčí ve studiu. Nejspíš právě ta rozmanitost mne ohromně baví a užívám si každou změnu. Akusticky záleží právě na repertoáru, duchovní nebo barokní hudbě sluší dlouhá kostelní akustika, jazzu zase akustika sušší.

Míváš trému před vystoupením?

Trému myslím mívám většinou přiměřeně náročnosti repertoáru na daném koncertě. Pokud zpívám sólově, tak samozřejmě větší. Mám však pocit, že vždy je to ta, jak se říká, tréma zdravá. Na rozdíl od dob, kdy jsem na ZUŠ hrála na kytaru a violoncello, tam jsem vždy z vystupování měla trému velkou a většinou mi pak sólové hraní moc nešlo. U zpěvu se však téměř vždy na koncerty nebo natáčení těším a užívám si je.

Jaké publikum tě nabíjí?

Z mého pohledu je vždy nejlepší publikum upřímné. Takové, které si přišlo koncert opravdu se zájmem vyslechnout. Není prvoplánově přichystáno na závěrečné standing ovation ať to dopadne jakkoliv, ale naslouchá a jeho reakce je v závěru přiměřená průběhu koncertu. Ne vždy třeba chválí, ale i kriticky hodnotí.

Co ráda děláš ve volném čase a jaké máš plány na léto?

Léto mi začíná pracovně. Letos podruhé jedu na měsíční operní festival ve švýcarském Sankt Gallen s Pražským filharmonickým sborem. Dále mám léto spojené hlavně

s vodou, jezdíme pravidelně s vodáckou partou na Vltavu, tam se chystám hned po návratu ze Švýcarska. Hodně času pak taky trávíme s přítelem na chatě kousek od Vraného nad Vltavou, kam vždy velmi ráda odjízdim z pražského shonu a užívám si klid. Léto je obecně časem většího volna a tak čerpám síly na novou sezonu. V ní mě čeká opět mnoho pracovních příležitostí, z nichž mimo jiné se těším na účinkování v novém nastudování opery Libuše v Národním divadle, na kterém budeme spolupracovat s kolegy z Kühnova smíšeného sboru nebo také na podzimní zájezd do New Yorku a Moskvy s Pražským filharmonickým sborem.

Máš nějaké vzpomínky spjaté s naším skutečským kostelem?

Skutečský kostel Nanebevzetí Panny Marie je pro mne spjat hodně se zpěvem. Během studia na skutečském gymnáziu se zde pravidelně konaly studentské mše, které jsme hudebně doprovázeli se spolužáky pod vedením Václava Motyčky, našeho tehdejšího třídního učitele. Dále vzpomínám na pravidelné koncerty s dětským pěveckým sborem Rubešáčkem, vánoční půlnoční mše doprovázené tradiční Rybovkou, tu jsem zde poprvé hrála na violoncello. Samozřejmě je to také místo, které mám velmi spjaté se svojí babičkou Marií Hodanovou, která nás tam brala. Ač jsem nikdy nebyla pravidelným návštěvníkem mší, tak v součtu jsem zde strávila hodně času a vzpomínám na tyto chvíle vždy v dobrém. Zvláštním způsobem mi k srdci přirostl také kostel Božího Těla, který jsem sice nikdy tolik nenavštěvovala, ale mám ráda jeho jednoduchost. Obecně se do Skutče velmi ráda vracím, i když už ne tak často.

Děkujeme za rozhovor, přejeme vše dobré a těšíme se na další setkání.

R. Spilková

MINISTRANTSKÉ SETKÁNÍ V LITOMYŠLI

Jakožto každý rok, některý otec z naší hezké diecéze připraví ministrantské setkání v nějaké farnosti, tento rok tomu nebylo jinak. Otec Zdeněk Mach, který působí

v Litomyšli pozval každého chlapce sloužícího u oltáře, aby se přijel podívat do míst rodiště Bedřicha Smetany. I statečná hrstka chlapců od nás z Rané se v sobotu 2. 6. 2018 vypravila s o. Ondřejem na tuto akci, s krásnými vzpomínkami z minulých setkání. Po příjezdu jsme se podle pokynů rozdělili na řady, protože se v dřívějších dobách v Litomyšli nacházel klášter a i biskupství. Po rozdělení do skupinek jsme zhlédli připravenou scénku s tématy litomyšlského biskupství. Po představení jsme vyšli k jednotlivým stanovištím, kde jsme plnili úkoly ve skupinkách a zároveň zdokonalovali činnost u oltáře. Po skončení všech úkolů přišlo na řadu vyhlásování výsledků dopoledních aktivit. Na závěr jsme slavili mši svatou s naším biskupem Janem Vokálem a po ní jsme se vydali na cestu domů.

Stěpán Pavliš

FARNÍ VÝLET DO NERATOVA A ČASTOLOVIC

Letošní farní výlet nás zavedl do krásných Orlických hor, do malebného místa jménem Neratov. Po nalodění do dvou autobusů v počtu cca 60 účastníků jsme vyrazili směr Orlické hory. Po nedlouhé cestě nás přivítalo místo, které bylo dlouhá léta místem zapomenutým a bez života. Během mše svaté jsme měli možnost zažít sílu a krásu tohoto místa. Skleněná střecha ve tvaru kříže dodává kostelu jedinečnost a kouzlo. Vyslechli jsme, povídaní o historii kostela, která je velmi bohatá a zajímavá. Další naše kroky vedly do místního pivovaru, kde jsme ochutnali místní pivo, které se tu vyrábí od podzimu 2017. Každý z nás si nezapomněl koupit lahvinku jako dárek z výletu. Po výborném obědě jsme Neratov opustili a vydali se směr Častolovice, kde nás čekala prohlídka zámku nebo návštěva místní mini zoo, kam směřovalo hlavně nejmladší osazenstvo naší výpravy. Počasí bylo příznivé, nálada velmi přátelská a nových poznatků spousta. Věřím, že pro každého to byl hezký prožitý den v dobré společnosti a na zajímavých místech naší vlasti.

Každému, kdo by měl zájem vědět o Neratově více, doporučuji se podívat na stránky www.neratov.cz

Marie Adámková

Noc kostelů dýchala středověkem

Šero, pět mužů v mnišských sutanách, liturgické zpěvy, bouřka... Do hlubokého středověku se o Noci kostelů 25. května dostali ti, kdo zamířili do Janoviček. Té noci tu v kostele Zvěstování Panny Marie zněl gregoriánský chorál v podání souboru Schola cantus gregoriani. Dávným zpěvům předcházel koncert kytary a dechových nástrojů manželů Novákových.

Hlavní koncert večera začínal ve 21 hodin, kostel však otevřel své dveře příchozím už v 18 hodin. A zůstalo tomu tak až do půlnoci. Do chrámu v tomto čase zamířily více než dvě stovky lidí. Ti přijížděli autem, na ko-

le, ale přicházeli i pěšky. A zdaleka ne všichni byli z blízkého okolí.

Při hlavním koncertě zněly skladby v češtině a latině. Latinské texty zpěváci nejprve přednesli česky.

Nebyl to obyčejný koncert, zpěváci střídali své rozmístění v kostele, zpívali mezi lidmi, z kůru, v rozích i uprostřed. Atmosféru zhruba v polovině umocnila prudká bouřka. Vzhledem k tomu, že plechovou střechu od prostor kostela neodděluje strop, který se kdysi zřítíl, musel být koncert přerušen. Když bouře slábla, všichni si pod vedením Jana Lorence, lídra souboru, společně několikrát zazpívali hymnus Svatý Václave.

To, že se mezi skladbami netleskalo, jen umocnilo celkovou atmosféru a potlesk závěrečný, kterým si posluchači vyžádali přídavek.

Letní setkávání v Janovičkách

Už třetí rok bude léto v kostele v Janovičkách patřit setkávání různého druhu. Zájemci se mohou těšit na výstavu, koncerty vážné hudby, ale i pohádku či společný výlet.

Výstava a flétnový soubor

Aktuálně kostel hostí výstavu soutěžních děl na téma Podoby vody. Výstava končí dermisází v neděli 15. července.

Ještě než ale budou v Janovičkách vyhlášeni a oceněni tvůrci vybraní odbornou porotou a publikem, bude v kostele znít hudba. A ne ledajaká. Díky propojení s pořadateli Mistrovských kurzů v Litomyšli na místě tentokrát zahraje flétnový soubor Magistri, jehož uměleckou vedoucí je Magdaléna Bílková Tůmová, žena, která se dlouhé roky věnuje hudební, pedagogické i metodické činnosti. Za tyto aktivity byla mimochodem vloni v květnu oceněna Ministerstvem kultury.

Magdaléna Bílková Tůmová čtrnáct let například spolupracovala se souborem Linha

singers, v současné době působí v komorním sdružení příčných fléten Syrinx, Magistri, Flauto Collegium... V koncertní kronice má k 1. lednu 2018 zapsáno 2395 vystoupení.

Do Janoviček přiveze "svůj" flétnový komorní soubor MAGISTRI. Vznikl v roce 2008 na metodických hudebně interpretačních seminářích komorní hry pro učitele hry na flétnu v hudebních školách. Pedagogové z mnoha měst České republiky se scházejí, společně studují hudební literaturu, kterou pak interpretují na koncertech a hlavně své poznatky předávají flétnistům budoucích generací.

Koncert v Janovičkách začne v neděli 15. července v 15 hodin.

Steeldrum a storytelling

Poslední červencová neděle (29. 7., 15.00) bude v Janovičkách snivá a pohádková. V kostele zazní steeldrum a příchozí zažijí co to je storytelling. Steeldrum - specifický melodický bicí nástroj - představí virtuózní hráč Jaroslav Ejali Málek. Do snivých tónů se můžete přijít ponořit od 15 hodin. "Steeldrum je vyroben a naladěn speciálně pro relaxaci a terapeutické využití. Jeho zvuk je krásný a jemný a jeho melodie se člověka snadno dotkne hojivým způsobem," říká hudebník, který se steeldrumem putuje Čechami i Evropou již patnáct let. Po dobu koncertu budou pro děti před kostelem připraveny hry a tvoření.

Na Ejaliho vystoupení naváže storytelling. Co že to je? Jednoduše: vyprávění příběhů. Je to návrat a znovuoobjevování hluboce zakořeněné tradice vyprávění. Je to ta nejpřirozenější lidská činnost i umění zároveň. Pohádku nejen pro děti přijede představit vypravěč Michal Griga.

Violoncello a klavír

Na závěr srpna kostel rozezná violoncello spolu s klavírem. Poslední srpnovou neděli (26. 8., 15.00) tu vystoupí klavíristka Kristýna Znamenáčková spolu s violoncellistkou Petrou Machkovou Čadovou.

Kristýna Znamenáčková se aktivně věnuje sólové i komorní hře s důrazem na hudbu 20. století. Například v roce 2015 se stala absolutní vítězkou soutěže Nadace Bohuslava Martinů za interpretaci jeho Sonáty pro klavír. Petra Machková Čadová pravidelně koncertuje v Česku i zahraničí a zabývá se realizacemi méně známých děl pro violoncello se zaměřením na tvorbu českých autorů.

Obě velmi mladé umělkyně zahrají z díla Arvo Pärta, současného estonského skladatele, který je často spojován s technikou hudebního minimalismu, jež vznikla v 60. letech 20. století.

Loučení s prázdninami

Poslední srpnový den se zájemci mohou vydat na společnou výpravu z Luže do Janoviček. Po společném opékání se vydají spolu s přírodovědcem Vladimírem Lemberkem na noční výpravu za netopýry. Podrobnosti sledujte na plakátech.

Kostel je také každou první neděli v měsíci otevřen veřejnosti. Přijít rozjímat může každý 1. července a 5. srpna.

za Spolek Janovičky Alžběta Jasanská, janovickyspolek@gmail.com
www.janovicky.cz, www.facebook.com/janovicky

NOC KOSTELŮ—RANÁ

Letos jsme se již podruhé zúčastnili celostátní akce Noc kostelů i my v Rané. Program začal v 18 hodin mší svatou a po ní následovala přednáška otce Ondřeje o Komunitním centru, které se plánuje vybudovat na místě farní stodoly. Od 20 hodin jsme se mohli zúčastnit povídání manželů Terezy a Jana Čádových o architektuře a výzdobě našeho kostela nazvané Ranský kostel v proměnách uměleckých slohů. Od 21.15 program pokračoval koncertem manželů Mecových Viento Marero duo - flétna a kytara. Na závěr jsme ještě všichni dostali požehnání. Během celého večera byla také otevřená fara, kde všechny návštěvníky čekalo bohaté občerstvení. Prožili jsme v našem kostele velice pěkný večer.

Lenka Krátká

NOC KOSTELŮ SKUTEČ

V pátek 25. 5. 2018 se na mnoha místech České republiky otevřely dveře a brány kostelů. Také ve Skutči měli lidé u příležitosti Noci kostelů možnost podívat se do míst, která mnozí z nás znají a zároveň objevit i neznámá zákoutí, kam někteří zavítají opravdu málokdy. Díky za tuto akci. Vždyť příležitost vidět na vlastní oči tu krásu našich kostelů, prohlédnout si skutečské farní kroniky nebo zhlédnout na plátně projekci historie kostela Božího Těla, nedostáváme každý den. Já jsem domů odcházela s příjemnými pocity a ráda bych se s vámi podělila o jeden zážitek.

Když jsem šla do kostela, viděla jsem u kostela pobíhat skupinku křičících romských dětí. Pozvala jsem je, aby se přišly podívat do kostela. Opravdu netrvalo dlouho a už seděly v lavici. Stačilo pár slov, aby pochopily, že se musí ztišit a že zde mohou poděkovat za něco pěkného a poprosit za to, co je trápí. Než odešly, jeden chlapec mi povídal, že si přál něco hezkého a druhý, že by chtěl hrát na ty krásné varhany, které někdy venku slyší hrát. Po chvíli v tichosti odešly.

Věřím, že všichni, kdo se v našich kostelích zastavili, odcházeli s příjemnými pocity.

paní Kreminová

Vždyť málokdo víme, jak začínal a jaký život varhaníci vůbec mají...

Varhany byla „láska na první pohled“? Tvoje rozhodnutí nebo rodičů?

Když jsem chodil zpívat do chrámového sboru ve svém farním kostele v Rané, na varhany hrál tehdy P. Jiří Remeš. Vždycky jsem s úctou vzhlížel když rozezněl varhany, ale nikdy jsem nenašel dost odvahy se sám začít učit. Bylo to v roce 1976, kdy vlastně na podnět P. Remeše a mons. Josefa Pospíšila jsme s bratrem Pavlem začali dojíždět na hraní do Chrudimi k panu Karlu Židkovi, řediteli kůru a hudebnímu skladateli. Rozhodnutí to bylo mé, ale potřeboval jsem nějaký impuls.

Zavzpomínej na svoje varhanické začátky...

Mé varhanické začátky byly různé, po prvním roce hraní byl tehdy P. Pospíšil v Přepychách ve filiálce v Křivčích a tam nebyl na pouť varhaník. Musíš hrát, mi tehdy řekl. Hrál jsem tehdy píseň „K Oltáři Páně“, z poloviny jedním prstem, ale dohrál jsem celou mši. Potom v roce 1980 P. Remeš nemohl dojíždět z Hlinska do Skutče hrát a tehdy nám bylo nabídnuto varháníčení ve Skutči. Když jsem přišel na kůr, ve skříních byly jen nepotřebné staré noty, všechny noty pro sbor se sháněly porůznu, museli se opisovat, kopírovat. (Pro představu – tehdy stálo ofocení jedné A4 1,80 Kčs.) V roce 1981- 83 jsem vykonával základní vojenskou službu. V roce 1983, po návratu, už byl nově založený chrámový sbor, asi kolem 20 členů, zpívalo se o Vánocích, Velikonocích, při posvícení.

A co tvoje pěvecká průprava?

Když se v roce 1985 vrátil Pavel z vojny, začala i velice plodná spolupráce s panem učitelem Klikarem, který byl sbormistrem Rubeše. V Rubeši začala také moje pěvecká průprava.

Co vůbec obnáší práce varhaníka? Asi neděle pro tebe moc není dnem odpočinku?

Práce varhaníka je především obrovský závazek, pokud se k tomu přistupuje zodpovědně, není samozřejmostí, že všude mají varhaníka. Každá mše svatá je pro kněze i varhaníka vlastně premiérou a vyžaduje svou specifickou přípravu. Hlavně velké svátky jako půlnoční, Nový rok nebo Velikonoční triduum vyžadují někdy i několik desítek hodin přípravy (příprava not, organizování zkoušek, nácviky, aj.). Neděle je pro mě vyvrcholením týdne, ne sice dnem odpočinku, ale přináší mi radost.

Jaká jsou podle tebe pozitiva a negativa této práce?

Skloubit zaměstnání, starost o rodinu, práci kolem domu a jiné činnosti s prací varhaníka je někdy dost těžké. Pozitivem je již zmíněná radost a útěcha v Kristu. Negativem v uvozovkách je ohleduplnost a pochopení rodiny.

Jsou nějací potencionální budoucí varhaníci? Co bys jim vzkázal, abys v nich probudil zájem?

Budoucím potencionálním nástupcům bych vzkázal, aby se nebáli. Žádný začátek není jednoduchý, chce to hodně pokory a trpělivosti. Žádný strom nenese dobré ovoce hned za rok nebo dva.

Co ti v životě dělá radost?

V životě mi největší radost dělá pocit z dobře odvedené práce. Chci poděkovat Pánu Bohu za dar vnuknutí a za dar zdraví a s pokorou v srdci prosit, aby mi dopřál tu práci dělat dál.

Děkuji za rozhovor. R. Spilková

NOC KOSTELŮ V PŘEDHRADÍ 2018

Po loňské premiéře, se i letos náš kostel Panny Marie Sedmibolestné zapojil do celostátní akce Noc kostelů. Stejně jako loni se do programu zapojil Domov na hradě Rychmburk, kde byl program v 17 hodin zahájen dvojicí krkonošských pohádek v provedení klientů domova. Na hradě si dále bylo možno prohlédnout kapli Sv. Kříže, vystoupat do věže a prohlédnout si okolí. V kostele od 18 hodin až do jeho uzavření si

bylo možno prohlédnout vystavené liturgické oděvy, bohoslužebné nádoby, misály, farní kroniku, najít si vybraný citát v Bibli, navštívit zvonici a na zvonu si zjistit letopočet, ochutnat zbytky z výroby hostií a také mešní víno J. Od 19 hodin si mohli návštěvníci poslechnout pěvecký recitál vystudované operní pěvkyně paní Moniky Maškové, za varhanního doprovodu paní Horové ze Slatiňan. Ve 20 hodin následovala komentovaná prohlídka kostela. Ve 21 hodin byl sice program oficiálně ukončen krátkou modlitbou otce Linharta, ale stejně jako v loňském roce návštěvníci stále přicházeli, takže kostel jsme uzavírali cca ve 22 hodin. Počítadlo návštěvníků se zastavilo na čísle 79. Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na organizaci a doufám, že jim zbyly síly i na příští rok ☺. Pro případné další ročníky již nyní přijímáme náměty na vylepšení programu.

Vítek P.

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ

Manželská setkání všem vřele doporučujeme. Účastníme se nepravidelně již 20 let. Po 10 letech manželství jsme procházeli velikou krizí a díky „Manželákům“ se nám podařilo vše překonat.

Letošní rok spolu jdeme společným životem již 30 let. S vděčností jsme poděkovali Pánu za pomoc, sílu a lásku.

Marta a Ota Jehličkovi

Chcete obohatit své manželství?

21. - 28. července 2018 v Litomyšli

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ

Co vás čeká?

vstřícnost a laskavé přijetí

přednášky manželských párů o jejich společném životě- o zkušenostech, hledáních, vítězstvích i prohrách

prostor mluvit s partnerem/ partnerkou o tom, na co vám doma chybí čas

nové poznatky o tom, jak řešit konflikty a nedorozumění a jak jim předcházet

možnost zúčastnit se společných modliteb

volný čas

pokud by vám účast znemožnila finanční situace, můžete napsat na mail mssponzoring@seznam.cz

děti jsou vítány a v době přednášek a skupinek je pro ně připraven kreativní program

Bližší informace:

www.centrumprorodinu.cz

www.manzelskasetkani.cz

LOUTKOHRANÍ ROK 1

Je tomu již neuvěřitelných 20 let, co dělám pro děti loutková kázání, aby mohly pochopit nějakou myšlenku z evangelia. V ranské farnosti se tak děje jednou měsíčně při dětských mších.

V uplynulém roce však vznikla ještě jedna loutkářská aktivita, kterou jsem prozatím nazval „Loutkohraní“ – nebo-li: Hrajeme si s loutkami a občas i představení. Vznikla v ZŠ Žďárec u Skutče, kde učím náboženství. Skupinka dětí od 2. do 5. třídy už během předešlého roku 2016/17 nadšeně přehrávala probírané biblické příběhy, takže nápad otevřít ve škole loutkářský kroužek byl nadšeně přijat. Díky porozumění paní ředitelky Odstrčilové a s pomocí družinářky paní Uchytlové začal v září 2017 kroužek fungovat. Během podzimu jsme nacvičili naši prvotinu, pro tu příležitost mnou sepsanou, a sice pohádku „Vánoční sních“. Zahráli jsme ji při besídce ve škole a byli jsme rádi, že jsme ji dohráli. Několik dětí kroužek opustilo, ale zůstalo 8 nadšených, které pokračovali.

Od ledna do dubna jsme připravovali pohádku „Líný Honza“, podle Josefa Lady. Kulisy nám namalovala paní Dagmar Pešavová, loutky vyrobené v Brně nám zaplatila paní Zdeňka Lipavská z Pardubic, sami jsme si udělali paravány a rekvizity, přidali hudbu a cvičili a cvičili.

Premiéra pohádky proběhla 8. 4. v kině Raná, díky ochotě majitele p. Milana Chaloupky, za účasti asi 80 diváků s velkým úspěchem. Na pozvání jsme jeli hrát také do Kutné Hory do Církevního gymnázia a potom do Chrudimi do Městské knihovny. Sklidili jsme hodně potlesku a gratulací, slov uznání a povzbuzení. Děti udělaly velké pokroky ve vedení loutek, výslovnosti a přednesu, vzájemné spolupráci na scéně a nakonec vytvořily úžasnou radostnou partu, kde je pořád zábava.

Příští školní rok se kroužek pravděpodobně přesune na faru do Rané a přijmeme několik nových dětských herců. Vítán by byl i někdo z dospělých, ochotných se pustit do loutkového divadla. Věřím, že vám divákům budeme moci brzy nabídnout nová představení nejen k pobavení, ale i k poučení a zamyšlení. Děkuji všem, kdo nás povzbuzují!

P. Ondřej Matula, vedoucí kroužku

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

24. 6.	sběrka na Charitu + v 17.00 sv. smíření na faře ve Skutči
29. 6.	8.00 mše sv. s gymnáziem ve Skutči (farní kostel - P. Karel Moravec)
1. 7.	Tichá sbírka
	11.00 – poutní mše sv. ve Lhotě
5. 7.	9.30 – Mrákotín – poutní mše k sv. Cyrilu a Metodějovi
8. 7.	11.00 – poutní mše sv. ve Zhoři
9. – 16. 7.	dovolená P. Ondřeje
13. 7.	17.45 – prázdninové Náboženství pro dospělé (téma rodina, předávání víry...) na faře ve Skutči
22. - 28. 7.	Farní tábor - Havlíčková Borová
29. 7.	Raná – poutní mše k sv. Jakubovi v 9.30, v 11 v Oldřeticích
	15.00 – poutní mše sv. u sv. Anny - Anenské údolí (Tichá sbírka ve Skutči a Předhradí)
30. 7.– 2. 8.	Raná – na faře tábor rodin s dětmi
Srpen	jednodenní výlet pro ministranty na kolech
15. 8.	17.00 – poutní mše sv. ve Skutči (farní kostel)
19. 8.	8.00 – posvícenská mše sv. ve Skutči (farní kostel)
26. 8.	ve Skutči a Předhradí Tichá sbírka a od 17.00 do 18.00 možnost sv. smíření na faře ve Skutči
30. 8.	18.45 – Ekonom. a Past. rada farnosti v Předhradí
1. 9.	odpoledne na faře ve Skutči - Farní den
2. 9.	8.00 – dětská mše sv. s požehnáním do škol. roku ve Skutči (farní kostel)- sbírka na církv. školy
	9.30 – Raná - žehnání školákům a sbírka na školství
	11.00 – posv. mše sv. u křížku ve Žďárci
3. 9.	8.00 – mše sv. ve Skutči (farní kostel) - zahájení školního roku - P. Jan Paseka
5. 9.	17.45 – Pastor. rada - Skuteč na faře
7. 9.	17.45 – Náboženství pro dospělé - fara Skuteč
	Raná – po večerní mši adorace
16. 9.	11.00 – mše sv. ve Skutíčku
	14.00 – mše sv. v Mokryšově
23. 9.	8.00 – poutní mše sv. ve Štěpánově , Tichá sbírka ve Skutči a Předhradí
29. 9.	Vojtěchov – Svatováclavský ples
30. 9.	11.00 – mše sv. v Lažanech - sbírka na hospice
	11.00 – mše sv. v Radčicích, od 17.00 možnost sv. smíření na faře ve Skutči

změna programu vyhrazena :-)

Opravy: Holetín – nátěr lavic v kapli během léta
 Raná – oprava varhan začne 30. 7. a potrvá asi 2 měsíce

Vydáno 24. června 2018 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz